

Løpe- nr.	Skr.måte i off. bruk	Skr.måteforslag	Navnetype	Gnr.	Bnr.	Vedtak	Merknader	Oppslagsnr.
15	Petersburg		Bruk	2	181			
15	Petersborg		Bruk	2	181			
15	Pettersborg		Bruk	2	181	Pettersborg	<p>Uttale: /pɛt'tɛrʃbɔrr, jf. bustadnavnregisteret. Navnet står der med skrivemåten Pettersborg og en merknad om at det var husmannsplass i 1875. I bygdeboka står det at Petter Larsen (f. 1801) og Marie Olsdr. (f. 1813) antakelig var de som ryddet plassen og gav den navn.</p> <p>Skriftradisjon: Navnet er skrevet Petersborg i rektangelkartet fra 1883, men forekommer ikke i de seinere utgavene av denne kartserien. I Norge 1:50 000 (N50) er navnet skrevet Petersborg i 1969, 1976, 1976, 1994, 2005 og 2011. I dagens matrikkel er navnet skrevet Pettersborg, og den skrivemåten er også brukt i økonomisk kartverk (ØK) fra 1967 og i bind 2 av bygdeboka Gårds- og slektshistorie for Høland og Setskog fra 2001.</p> <p>Høringssvar og tilråding: Bygdebokforfatter Frode Myrheim mener at navnet kan skrives Pettersborg. Stedsnavntjenesten i Språkrådet tilrår Pettersborg på grunnlag av høringssvaret.</p> <p>Vurdering: Skrivemåten av navnet til rydningsmannen i bygdeboka kan i likhet med uttalen tilsa at forleddet i bruksnavnet bør skrives Petters- med to t-er. Skrivemåten -borg samsvarer med skrivemåten av andre -borg-navn i Aurskog-Høland, f.eks. Haneborg, og er i tråd med gjeldende rettskriving. Navnet kan nok ses som en humoristisk vridning mot bynavnet St. Petersburg, jf. naboplassen Bernhus, tidl. Bergenhus, som trolig er oppkalt etter Berger Kristoffersen omtrent på samme tid som Pettersborg fikk navn, jf. s. 90 i den nevnte bygdeboka. Dette navnet har også fått en skrivemåte tilpasset til den lokale uttalen i dag, slik § 4 første ledd i lov om stadnamn tilsier.</p> <p>Med utgangspunkt i nedarvet, lokal uttale, og i samsvar med gjeldende rettskrivingsprinsipper i norsk, fastsettes Pettersborg som skrivemåte, jf. § 4 første ledd i lov om stadnamn.</p>	
83	Naddum		Navnegard	15 og 16		Naddum	<p>Uttale: /næ'ddømm, jf. bokverket Norske Gaardnavne av Oluf Rygh, /næ'ddom/ ifølge bustadnavnregisteret. Silje G.M.B. Solbakken oppgir også uttalen Næddom, og skriver at æ-en er litt mer lukket enn i f.eks. "ære". Språkrådet skriver at førsteleddet i navnet trolig er det norrøne naddr m. 'pigg, spiss, stift', mens etterleddet er ordet heimr 'bosted'.</p> <p>Skriftradisjon: Eldre skrivemåter er Naddæimi (1311), Nadeimi (ca 1400), Naddeimi (ca 1400), Naddhæime (nedre) (1412), Naddem (1520), Nadim (ca 1575 og 1594), Nadem (1578 og 1666) og Noddenn, Naddem (1617). I nyere tid er navnet stort sett skrevet Naddum, det gjelder bl.a. 1886-, 1904- og dagens matrikkel, alle utgaver av rektangelkart fra 1883 og fram til i dag, og alle utg. av Norge 1:50 000 fra 1952 og fram til i dag.</p> <p>Nadheim er brukt som skrivemåte i 1950-matrikkelen.</p> <p>Høringssvar og tilråding: Grunneier Jorun Trovåg ønsker at navnet på bruk 16/2 skal skrives Søndre Naddum. Grunneier Anne Berit og Tron Elton Simonsen på bruk 15/1 ønsker å beholde Nordre Naddum som skrivemåte av navnet på sitt bruk. Språkrådet tilrår Naddum, og viser til at det er normeringspraksis for um-endelse i navn som endte på -heim i gammelnorsk.</p> <p>Vurdering: Som Språkrådet peker på, er det vanlig å bruke endelsen -um i gardsnavn på -heim i gammelnorsk når uttalen er -umm, -omm eller -åmm. Skriftradisjonen for Naddum i offentlig bruk er tilnærmet entydig i nyere tid, og denne skrivemåten gir en god representasjon av uttale og etymologisk opphav, samtidig som den er ønsket lokalt. Naddum fastsettes i samsvar med § 4 første ledd i lov om stadnamn.</p>	
83	Nadheim		Navnegard	15 og 16				

39	Naddum nordre		Bruk	15	1		
39	Naddum, nordre		Bruk	15	1		
39	Nadheim N		Bruk	15	1		
39	Nordre Naddum		Bruk	15	1	Nordre Naddum	Uttale: /no:ˈr̥næddom/, jf. bustadnavnregisteret. Uttalen /næˈddom noˈrdre/ oppgitt i herredsreg. ser helst ut til å være leseuttale av navneformen i matrikkelen. Høringssvar og tilråding: Grunneier Anne Berit og Tron Elton Simonsen ønsker å beholde Nordre Naddum som skrivemåte av navnet. Språkrådet tilrår primært Nordre Naddum, men åpner sekundært for Nordnaddum (Nord-Naddum). Vurdering: Skrivemåten Nord-Naddum ville være fullgod og i tråd med nedarvet, lokal uttale, men ettersom normeringspraksisen lokalt går mot løse sammensetninger, og det er uttrykkelig ønsket av eierne, synes det mest tilrådelig å følge normeringspraksisen ellers. Nordre Naddum fastsettes i samsvar med lokal normeringspraksis, skrifttradisjonen og eierens ønske, jf. § 4 i lov om stadnamn.
39		Nord-Naddum	Bruk	15	1		
84	Nadheim Nordre		Bruk	15	2	Nordre Naddum	Jf. løpenr. 39. Bruket er en utmarkseiendom.
85	Nadheim Søndre / Naddumsætra		Bruk	16	1	Naddumsetra	Jf. løpenr. 83.
43	Naddum søndre		Bruk	16	2		
43	Naddum, søndre		Bruk	16	2		
43	Søndre Naddum		Bruk	16	2	Søndre Naddum	Uttale: trolig /sø:ˈnæddom/, jf. Nord-Naddum og bruken av den ventelig uttalenære skrivemåten Sør-Naddum i bind 6.1 og 6.2 av bygdebøkene Gards- og slekthistorie for Høland og Setskog. I herredsregisteret er uttalen oppgitt til å være /næˈddom søˈnnr̥/, men dette ser helst ut til å være leseuttale av skrivemåten i matrikkelen. Høringssvar og tilråding: Grunneier Jorun Trovåg ønsker at navnet på bruk 16/2 skal skrives Søndre Naddum. Språkrådet tilrår primært Søndre Naddum i samsvar med lokalt ønske, sekundært Sørnaddum (Sør-Naddum). Vurdering: Skrivemåten Sør-Naddum ville være fullgod og i tråd med uttalen, men ettersom normeringspraksisen lokalt går mot løse sammensetninger, og det er uttrykkelig ønsket av eieren, synes det mest tilrådelig å følge normeringspraksisen ellers. Søndre Naddum fastsettes i samsvar med lokal normeringspraksis, skrifttradisjonen og eierens ønske, jf. § 4 i lov om stadnamn.
43		Sør-Naddum	Bruk	16	2		
86	Søndre Nadheim		Bruk	16	3	Søndre Naddum	Jf. løpenr. 43. Språkrådet tilrår primært Søndre Naddum i samsvar med lokalt ønske, sekundært Sørnaddum (Sør-Naddum). De åpner også for navnet Myra i samsvar med en oppføring i bustadnavnregisteret. Vurdering: Skrivemåten Sør-Naddum ville være fullgod og i tråd med uttalen, men ettersom normeringspraksisen lokalt går mot løse sammensetninger, og det er uttrykkelig ønsket av eierne på enkelte av disse brukene, synes det mest tilrådelig å følge normeringspraksisen ellers. Søndre Naddum fastsettes i samsvar med lokal normeringspraksis. Etter det vi kan se, hører navnet Myra til på bruk 16/5, ikke på 16/3, og Myra fastsettes derfor ikke som navn på dette bruket.
40	Naddum, nedre		Bruk	16	4		

40	Nedre Naddum		Bruk	16	4	Nedre Naddum (hovednavn)	Uttale: /ne:ˈnæddom/, jf. bustadnavnreg. Frode Myrheim har opplyst til Kartverket i et e-brev 27.07.2011 at uttalen lokalt er Ne-Naddum og Ne-Stua, og at Ne-Stua trolig er eldste navneform. Høringssvar og tilråding: Språkrådet tilrår primært skrivemåten Nedre Naddum, men åpner sekundært for skrivemåten Nednaddum (Ned-Naddum) i tråd med uttalen. Vurdering: Skrivemåten Ned-Naddum ville være fullgod og i tråd med uttalen, men ettersom normeringspraksisen lokalt går mot løse sammensetninger, og det er uttrykkelig ønsket av eierne på andre bruk, f.eks. Nordre Naddum i stedet for Nord-Naddum og Søndre Naddum i stedet for Sør-Naddum på hhv. 15/1 og 16/2, synes det mest tilrådelig å følge samme normeringspraksis her. Nedre Naddum fastsettes som hovednavn i tråd med skriftradisjonen og lokal normeringspraksis, mens daglignavnet Nedstua fastsettes som undernavn i tråd med nedarvet, lokal uttale.	
40		Ned-Naddum	Bruk	16	4			
41		Nedstua	Bruk	16	4	Nedstua (undernavn)	Jf. løpenr. 40	
87			Eiendommer	16	5 og 12	Myra (hovednavn) / Østre Naddum (undernavn)	Fellesnavn for bruk 16/5 og 16/12. Uttale: /næˈddom øˈsstrø/ ifølge herredsregisteret, men dette ser helst ut til å være leseuttale av skrivemåten i matrikkelen. Navnet Myra er oppgitt med uttalen /my:ˈra/ på bruk 16/3 i bustadnavnregisteret. Vurdering: Myra er brukt som bruksnavn på stedet i økonomisk kartverk fra 1967, og det er trolig bruk 16/5 som er ment i bustadnavnregisteret, selv om navnet der ifølge Språkrådet knyttes til 16/3. Myra kan se ut til å være det navnet som er i muntlig bruk lokalt. Myra fastsettes derfor som hovednavn, jf. § 4 i lov om stadnamn, mens Østre Naddum fastsettes som undernavn, siden dette navnet også har skriftradisjon som navn på stedet.	
88	Myra / Østre Naddum		Bruk	16	5	Myra (hovednavn) / Østre Naddum (undernavn)	Jf. løpenr. 87	

75	Tøyen		Navnegard	21 og 22		Tøyen	<p>Uttale: /tå'je/, jf. bokverket Norske Gaardnavne. Bustadnavnarkivet oppgir /tå:'jə/ som uttale, mens herredsregisteret har uttalen /tå:'i/. Forleddet kan være det norrøne ordet tå 'vei, åpen plass', mens etterleddet er gammelnorsk vin f. 'naturlig eng, beite'.</p> <p>Skriftradisjon: Eldre skriftformer er i Tofuina gordom (ca 1400), Tøyene (1520), Thoienn (ca 1575, 1594 og 1617), Tøyenn (1578), Thøien, Tøyen (1666) og Tøien (1723). I nyere tid er navnet skrevet Tøien i matriklene fra 1886, 1904, 1950 og i dag. N50 fra 1952 har også Tøien, mens nyere utgaver fra 1969, 1976, 1994, 2005 og 2011 har Tøyen.</p> <p>Økonomisk kartverk fra 1967 har også Tøyen.</p> <p>Høringssvar og tilråding: Grunneierne på bruk 21/1, 21/2 og 22/1 har skrevet et felles høringssvar. Mette og Alf Tøien, grunneiere på bruk 21/1, ønsker Tøien som skrivemåte av gardsnavnet, men ikke skrivemåten Tåje. De skriver at Tøien har vært beskrevet i gardsdokumenter fra 1390, og at skrivemåten er benyttet av familien som etternavn og gardsnavn i alle generasjoner. I bruksnavnet på 21/1 vil de ha Østre Tøien som skrivemåte, og ikke Øst-Tåje. Gunvor og Arne Strømstad, grunneiere på 22/1, ønsker skrivemåten Søndre Tøien på sitt bruk, og ikke Søndre Tøyen eller Sør-Tåje. Kristin Røe og Ole Jørgen Stokkebekk, grunneiere på 21/2, ønsker Vestre Tøien, og ikke Vestre Tøyen eller Vest-Tåje. Ingen av de ovennevnte kan finne dokumenter der skrivemåten Tåje har vært brukt. Språkrådet skriver at Tøien med -øi- er i strid med norske rettskrivingsprinsipper, og dermed med reglene i stedsnavnloven. Ut fra uttalen mener de skrivemåten bør bli Tåje, men ut fra navnets opphav (etterleddet er norrønt -vin) og skriftradisjonen åpner de også for Tøyen.</p> <p>Vurdering: Som Språkrådet peker på, er skrivemåten -øi- i strid med gjeldende rettskrivingsprinsipper i norsk. Diftongen -øi- fikk -øy- som obligatorisk skrivemåte i bokmål i 1938, og siden har de fleste stedsnavn i offentlig bruk fått en skrivemåte med -øy-. Skrivemåten Tøyen har vært enerådende i kart siden 1960-årene, og må regnes som godt innarbeidet i offentlig bruk. Det samme navnet i Oslo og Nittedal er også skrevet Tøyen i dag. Tåje har ikke noen kjent skriftradisjon i off. bruk, og synes mindre tilrådelig som skrivemåte når den heller ikke er ønsket lokalt. Skrivemåten Tøien, som også har vært i bruk, har ikke tilstrekkelig entydig skriftradisjon til at unntaksbestemmelsen i § 4 andre ledd i loven kan benyttes. Tøyen fastsettes i tråd med Språkrådets tilråding og gjeldende rettskrivingsprinsipper i norsk, jf. § 4 første ledd i lov om stadnamn.</p>	
75		Tåje	Navnegard	21 og 22				
89			Gard	21		Øvre Tøyen	Navnet er oppført med Øvre som retningsord i matriklene. Jf. ellers løpenr. 75	
71	Tøyen, østre		Bruk	21	1			
71	Østre Tøyen		Bruk	21	1	Østre Tøyen	<p>Mette og Alf Tøien, grunneiere på bruk 21/1, vil ha Østre Tøien som skrivemåte, og ikke Øst-Tåje. Språkrådet tilrår primært Østre Tåje eller Østtåje (Øst-Tåje), subsidiært Østre Tøyen eller Østtøyen (Øst-Tøyen) med henvisning til grunngivningen på løpenr. 75.</p> <p>Vurdering: Retningsordet Østre fastsettes i samsvar med eiernes ønske, skriftradisjonen og lokal normeringspraksis. Vedr. hovednavnet Tøyen: Se vurdering på løpenr. 75.</p>	
71		Øst-Tåje	Bruk	21	1			
69	Tøyen, vestre		Bruk	21	2			
69	Vestre Tøyen		Bruk	21	2	Vestre Tøyen	<p>Høringssvar og tilråding: Kristin Røe og Ole Jørgen Stokkebekk, grunneiere på 21/2, ønsker Vestre Tøien som skrivemåte, og ikke Vestre Tøyen eller Vest-Tåje. Språkrådet tilrår primært Vestre Tåje eller Vesttåje (Vest-Tåje), subsidiært Vestre Tøyen eller Vesttøyen (Vest-Tøyen) med henvisning til grunngivningen på løpenr. 75.</p> <p>Vurdering: Retningsordet Vestre fastsettes i samsvar med eiernes ønske, skriftradisjonen og lokal normeringspraksis. Vedr. hovednavnet Tøyen: Se vurdering på løpenr. 75.</p>	

69		Vest-Tåje	Bruk	21	2		
90	V Tøien fj.skog		Bruk	21	8	Vestre Tøyen fjellskog	Jf. løpenr. 75
91	Tøien skog		Bruk	21	10	Tøyen skog	Jf. løpenr. 75
92	Tøien skog		Bruk	21	11	Tøyen skog	Jf. løpenr. 75
93	Tøien skog		Bruk	21	12	Tøyen skog	Jf. løpenr. 75
94	Tøien skog		Bruk	21	13	Tøyen skog	Jf. løpenr. 75
95			Gard	22		Nedre Tøyen	Navnet er oppført med Nedre som retningsord i matriklene. Jf. ellers løpenr. 75
70	Søndre Tøyen		Bruk	22	1	Søndre Tøyen	Gunvor og Arne Strømstad, grunneiere på 22/1, ønsker skrivemåten Søndre Tøien på sitt bruk, og ikke Søndre Tøyen eller Sør-Tåje. Språkrådet tilrår primært Søndre Tåje eller Sørtåje (Sør-Tåje), subsidiært Søndre Tøyen eller Sørtøyen (Sør-Tøyen) med henvisning til grunngivningen på løpenr. 75. Vurdering: Retningsordet Søndre fastsettes i samsvar med eiernes ønske, skriftradisjonen og lokal normeringspraksis. Vedr. hovednavnet Tøyen: Se vurdering på løpenr. 75.
70	Tøyen, søndre		Bruk	22	1		
70		Sør-Tåje	Bruk	22	1		
96	Søndre Tøyen		Bruk	22	2	Søndre Tøyen	Jf. løpenr. 70 og 75.
97	Tøien skog		Bruk	22	3	Tøyen skog	Jf. løpenr. 75.
35	Borgersrud		Gard	30		Borgersrud	Uttale: /bø`rresru/, jf. bokverket Norske Gaardnavne. Bustadnavnarkivet har registrert uttalen /bø`rresru/ (/bø`rresru/), mens herredsregisteret har /bø`rresru/ (1941). Skriftradisjon: Eldre skrivemåter er Bergsrudt (1578), Bergiðrudt (1594), Boreðrud med Fougleneb Ødegaard (1595), Borridzrud (1617), Borgerðrud med Fulleneb (1666) og Børresrud (1723). I nyere tid er navnet skrevet Borgersrud, og denne skrivemåten er brukt i alle matriklene fra 1886, 1904, 1950 og i dag, og i alle utg. av rektangelkart fra 1883 til 1958 og i alle utg. av Norge 1:50 000 fra 1952 og fram til i dag. Forleddet i navnet kan være mannsnavnet Borgar, norrønt Borgarr. (Se løpenr. 105 vedr. Fougleneb/Fulleneb). Hørings svar og tilråding: Det kom ingen hørings svar i saken. Språkrådet tilrår Borgarsrud i samsvar med navnets opphav, men åpner subsidiært for skrivemåten Borgersrud ut fra skriftradisjonen. Vurdering: Skriftradisjonen for Borgersrud er entydig i nyere tid, og det synes derfor lite tilrådelig å endre skrivemåten til Borgarsrud når det ikke er uttrykt ønske om det lokalt, og når det ville føre skrivemåten lenger bort fra uttalen. Skrivemåtene Børresrud og Børgersrud, som var lagt fram som forslag i høringsrunden, ligger nærmere uttalen, men synes også mindre tilrådelige ut fra skriftradisjonen og ev. det etymologiske opphavet. I mangel av gammelnorske forekomster er etymologien noe usikker, men ø-uttale for kort gammelnorsk o er vanlig i dialekten, og -rg- assimileres ofte til -rr- i regionen. Det er derfor ikke noe i veien for at den lokale uttalen /bø`rresru/ kan komme av gammelnorsk *Borgarsrud, slik Norske Gaardnavne angir. Skrivemåten Borgersrud representerer i så fall uttalen på en akseptabel måte, samtidig som det etymologiske opphavet til navnet ikke tilsløres. Borgersrud fastsettes i tråd med en entydig skriftradisjon i offentlig bruk og navnets sannsynlige opphav, jf. § 1 og 4 i lov om stadnamn.
35		Børresrud	Gard	30			
35		Børgersrud	Gard	30			
98	Borgersrud		Bruk	30	1	Veststua Borgersrud	Jf. løpenr. 35. Navnet Veststua er i samsvar med tradisjonell bruk, jf. bygdeboka Gards- og slektshistorie 6.1 fra 2010, jf. Nordstua Borgersrud og Oppstua Borgersrud.

99	Borgersrud		Bruk	30	2	Måsaby	<p>Uttale: Navnet er nevnt på bruk 30/5 i Norske Gaardnavne, der det står oppgitt med skrivemåten Moseby og uttalen /mâ sâby/ med korte â-er. Der står det at forleddet kommer av gammelnorsk mosi m. 'myr'.</p> <p>Skriftradisjon: I matriklene fra 1886 og 1904 står navnet skrevet Moseby på bruk 30/5, mens Borgersrud er brukt på 30/2. I N50 er Mosaby brukt som skrivemåte i alle utg. fra 1970 og til i dag. I bygdeboka fra 2010 er Måsaby brukt som skrivemåte. Bruk 30/2 og 30/5 er i dag en resteiendom i utmarka, mens tunet i dag står som bruk 30/48 (se løpenr. 149).</p> <p>Vurdering: Jamvektsformer med vokalismen â-â er i stor grad gått over til â-a i det sentrale østlandsområdet, slik at f.eks. /mâsâ/ går mot /måsa/ og /brâ: tå/ går mot /brâ:ta/. Det kan se ut til at denne tendensen har gjort seg gjeldende her også, jf. skriffformen Mosaby i N50 og Måsaby i bygdebøkene. Det finnes argumenter for både Mosaby og Måsaby som skrivemåte. Mosaby samsvarer best med det etymologiske opphavet, gammelnorsk mosi m., jf. dagens rettskrivingsform mose m. 'mosemyr'. I pkt. 3.2 i de utfyllende reglene om normering av norske stedsnavn står det imidlertid om jamvektsord at "rotvokalen og den trykklette vokalen i andrestavinga [kan] skrivast i samsvar med dialektuttalen (bråtan, hagan, stugu)", og det er sterkest normeringspraksis for -måsa- i offentlig bruk ellers i Aurskog-Høland, jf. et samlevedtak som ble gjort for navneleddet -måsan i 1999. Et helt tilsvarende eksempel er navnet Måsaby på noen bruk under gnr. 154 i Aurskog-Høland, der det ble gjort vedtak om denne skrivemåten i 2016. Måsaby fastsettes som skrivemåte i samsvar med § 4 i lov om stadnamn, lokal normeringspraksis og pkt. 3.2 i utfyllende reglar om skrivemåten av norske stadnamn.</p>	
100	Borgersrud		Bruk	30	5	Måsaby	Jf. løpenr. 99	
101	Borgersrud		Bruk	30	7	Veststua Borgersrud	Jf. løpenr. 35 og 98	
102	Borgersrud		Bruk	30	9	Nordstua Borgersrud	Jf. løpenr. 35. Navnet Nordstua er i samsvar med tradisjonell bruk, jf. bygdeboka Gards- og slektshistorie 6.1 fra 2010, jf. Veststua Borgersrud og Oppstua Borgersrud.	
103	Borgersrud		Bruk	30	10	By	<p>Uttale: /by:ˈ/, jf. bind 6.1 av bygdeboka Gårds- og slektshistorie for Høland og Setskog fra 2010.</p> <p>Navnet er skrevet By i matriklene fra 1886 og 1904, og i bygdeboka fra 2010, men har ved en feil falt ut av de nyeste matriklene. By fastsettes som skrivemåte, jf. § 4 første ledd i lov om stadnamn.</p>	
104	Borgersrud		Bruk	30	11	Oppstua Borgersrud	Jf. løpenr. 35. Navnet Oppstua er i samsvar med tradisjonell bruk, jf. bygdeboka Gards- og slektshistorie 6.1 fra 2010, jf. Veststua Borgersrud og Nordstua Borgersrud.	

105	Borgersrud		Bruk	30	12	Solvang (hovednavn) / Fuglenebb (undernavn)	<p>Uttale: /so:l'van/ og /fæu'əneb/, jf. bind 6.1 av bygdeboka Gards- og slekthistorie 6.1 fra 2010.</p> <p>Skriftradisjon: Eldre skriftformer er Fougleneb ødegard (1595), Fulleneb (1666), Foulneb (1701), Fuglenæb (1717, 1762), Fugleneb (ca. 1795, 1801). I nyere tid er navnet skrevet Fuglenæb (1865, 1875 og 1900). Navnet forekommer ikke i rektangelkart, men det avledede navnet Fuglenebaasen (om Revjaåsen?) er benyttet i rektangelkartene fra 1909, 1928, 1946 og 1958. Solvang er benyttet i Norge 1:50 000 (N50) fra 1970, 1978, 1990, 1999 og 2007. I bygdeboka fra 2010 er Solvang ført opp som bruksnavn, med Faulenebb i parentes.</p> <p>Vurdering: Dyrenavnet fugl m. står oppført med dialektformen /fæv'vel/ fra bl.a. Søndre Høland og Setskog, og det synes rimelig at foreldet i dette navnet kommer av fugl, jf. etterleddet -nebb og eldre skriftformer av navnet. Stedsnavn som inneholder allment kjente ord skal skrives i samsvar med gjeldende rettskriving i norsk, jf. § 1 første ledd i forskrift om stadnamn, og Fuglenebb fastsettes derfor som skrivemåte. Denne skrivemåten er i tråd med skrivemåten av navnet på bruk 30/20 Sangen /sarj'ən/ eller Fuglesangen /fəu'Lesarjən/, som må antas å ha sammenheng med navnet på bruk 30/12. Skrivemåten Solvang i det nyere navnet på bruket er entydig i de undersøkte kildene, og er uproblematisk. Siden Solvang synes å være mest brukt i nyere tid, settes det som hovednavn på bruket, mens Fuglenebb settes som undernavn. Vedtaket gjøres i samsvar med § 4 første ledd i lov om stadnamn.</p>	
106	Borgersrud		Bruk	30	18	Borgersrud	Jf. løpenr. 35. Utmarksteig.	
107	Borgersrud		Bruk	30	23	Høien	Jf. s. 333 og 274 i bygdeboka Gards- og slekthistorie 6.1 fra 2010	
149	Moseby		Bruk	30	48	Måsaby	Jf. løpenr. 99	
151	Borgersrud II		Bruk	30	68	(navnet utgår)	Navnet bortfaller fra eiendommen.	
152	Borgersrud II		Bruk	30	82	Borgersrud II	Jf. løpenr. 35	
42	Løren		Gard	31		Løren	<p>Uttale: /lø:'ri, jf. bokverket Norske Gaardnavne. Uttalen /lø:'ri/ står oppgitt i bustadnavnreg., /lø'ri/ står oppført i herredsreg.</p> <p>Skriftradisjon: Eldre skriftformer er Læyrini (1311), Løyrini (søndre) (ca 1400), Lørene (1520), Lørenn (1578 og 1617), Lørend (1594) og Løren (1723). I nyere tid er navnet skrevet Løren i matriklene fra 1886, 1904, 1950 og i dagens matrikkel. Løren er også brukt i alle 5 utg. av rektangelkart fra 1883 til 1958, og i alle 6 utg. av Norge 1:50 000 (N50) fra 1952 til 2011. Navnet kommer trolig av norrønt leirr m. 'leire' og vin f. 'naturlig eng, beite'.</p> <p>Høringssvar og tilråding: Sverre J. Løhren ønsker ikke skrivemåten Løri, men ser på det som en muntlig dialektform. Han foreslår i stedet skrivemåten Løhren i samsvar med familienavnet på bnr 6, 7 og 12, Nordre Løren på bruk 3 og Vestre Løren på bruk 1. Han peker på at det er et problem at alle tre bruk i dag har samme navn, og skriver at det av og til skaper forvirring om hvem som bor hvor. Språkrådet skriver at skrivemåten Løhren med h ikke er i tråd med norske rettskrivingsprinsipper, og dermed i strid med reglene i loven. Ut fra uttalen mener de skrivemåten bør være Løri, men de åpner også for Løren ut fra navnets opphav (etterleddet -vin) og skriftradisjonen for navnet.</p> <p>Vurdering: Skrivemåten Løren er har vært rimelig konsekvent i offentlig bruk i nyere tid. Det virker derfor ikke tilrådelig å endre skrivemåten til Løri, når det heller ikke er ønsket lokalt. Endelsen -vin kan representeres av både -en og -i, og meningsholdet i navnet blir ikke mer eller mindre klart om den ene eller andre av disse skrivemåtene velges.</p> <p>Skrivemåten Løhren med h bryter med gjeldende rettskrivingsprinsipper i norsk, jf. § 4 første ledd i lov om stadnamn. Skrivemåten av slektsnavn skal heller ikke påvirke skrivemåten av stedsnavn.</p> <p>Løren fastsettes i samsvar med innarbeidet skriftradisjon i offentlig bruk, jf. § 4 i lov om stadnamn.</p>	
42		Løri	Gard	31				

108	Løren		Bruk	31	1	Vestre Løren	Jf. løpenr. 42. Det er en viss tradisjon for retningsordet Vestre i navnet, og det brukes i bygdeboka Gards- og slektshistorie 6.1 fra 2010.
109	Løren		Bruk	31	3	Løren	Jf. løpenr. 42. Det er tradisjon for navnet Nordgarden om dette bruket lokalt, jf. bygdeboka Gards- og slektshistorie 6.1 fra 2010, men det er ikke ønsket av eieren. Han ønsker heller ikke Nordre Løren, slik Sverre J. Løhren foreslo i høringen. Søstua Løren, som er det gamle bruksnavnet, gikk ut etter at tunet på bruket ble flyttet nord for bruk 31/6 i 1931. Løren fastsettes som skrivemåte i samsvar med eierens ønske, jf. skriftradisjonen i matrikkelen.
110	Løren		Bruk	31	6	Løren	Jf. løpenr. 42. Det er en tradisjon for navnet Nordstua Løren om dette bruket lokalt, jf. bygdeboka Gards- og slektshistorie 6.1 fra 2010, men det gikk ut etter at tunet på bruk 31/3 (Søstua Løren) ble flyttet nord for tunet på bruk 31/6 i 1931. Sverre J. Løhren ønsker skrivemåten Løhren i samsvar med slektsnavnet. Vurdering: Se løpenr. 42.
34	Schweitz		Bruk	56	3		
34	Sveis		Bruk	56	3		
34	Sveiset		Bruk	56	3		
34	Sveitset		Bruk	56	3		
34		Sveits	Bruk	56	3	Sveits	Uttale: /svæis/ jf. bustadnavnregisteret. Stedet var oppgitt som husmannsplass i 1875, men er siden blitt eget bruk. Bygdebokforfatter Frode Myrheim skriver i et e-brev til Kartverket at uttalen /svæiset/ også er kjent, men at den trolig er avledet av etternavnet Sveitset. Skriftradisjon: Navnet er skrevet Schweiz i rektangelkartet fra 1883, mens utg. fra 1909 og 1928 har skrivemåten Schweiz, og utg. fra 1946 og 1958 har Sveis. Første utg. av N50 fra 1952 har Schweiz, mens seinere utgaver fra 1970, 1978, 1990, 1999 og 2007 har Sveis. Økonomisk kartverk fra 1967 har Sveiset. Navnet forekommer ikke i matriklene fra 1886 eller 1904, men 1950-matrikkelen og dagens matrikkel har Sveitset. (Sveiseth har forekommet som slektsnavn på stedet.) Bustadnavnreg. har Sveits som oppslagsform. Tilråding: Språkrådet tilrår skrivemåten Sveis i samsvar med uttalen, men uten å drøfte opphavet nærmere. Vurdering: Det synes klart at dette må være et oppkallingsnavn etter landet Sveits, eller i hvert fall at det har blitt oppfattet slik, jf. de eldre formene Schweiz og Schweiz i eldre kart. Konsonantsekvensen -ts- er ikke vanlig i norsk, og det har vært utbredt i norske dialekter at -ts- har blitt assimilert til -s(s)-, men dette kan ikke være avgjørende for skrivemåten. Formene Sveitset og Sveiset må være nyere omlaginger, enten etter mønster av -set-navn eller bestemt form av Sveits, jf. den tyske navneformen die Sweiz. Men det synes som navneformen /svæis/ er den genuine, nedarvede, lokale uttalen, og det er derfor mest tilrådelig å ta utgangspunkt i den. Sveits fastsettes med utgangspunkt i nedarvet, lokal uttale, og normeres etter gjeldende rettskriving i norsk, jf. § 4 i lov om stadnamn.

74	Tønneberg		Gard	82		Tønneberg	<p>Uttale: /tʏˈnne̞bær/, jf. bokverket Norske Gaardnavne. I bustadnavnreg. står /tʏˈnnøbærr/ oppgitt som uttale, og herredsreg. har også /tʏˈnnøbærr/ fra 1941.</p> <p>Skriftradisjon: Eldre skrivemåter er Pundaberg (ca 1400), Thynndeberrig (ca 1575), Tønneberre (1578), Thønneberg (1594, 1666), Thønneberig (1617) og Tønneberg (1723). I nyere tid er gardsnavnet er skrevet Tønneberg i alle utg. av rektangelkart fra 1883, 1909, 1928, 1946 og 1958, og i alle åtte utg. av N50 fra 1952 og fram til i dag. Matriklene fra 1886, 1904 og 1950 har også Tønneberg, mens dagens matrikel har Tønneberg.</p> <p>Forleddet i navnet skal ifølge Norske Gaardnavne komme av et elvenavn Pund, og det vises til det mytiske elvenavnet Pund i den eldre Edda. Det står videre at formodningen om at elva ved garden (i dag Hafsteinelva) har hett Pund tidligere heves til visshet i og med at elva kommer fra Tunnsjøen.</p> <p>Hørings svar og tilråding: Morten Tønneberg, grunneier på bruk 82/1, er imot at skrivemåten Tønneberg skal endres til Tynneberg. Han skriver at han kun har sett skrivemåten Tønneberg brukt tidligere, og ser ikke at det er noe behov for å endre navnet.</p> <p>Tove Spjudevik Madsen, grunneier på bruk 82/8, ønsker også skrivemåten Tønneberg, og vil ikke ha det foreslåtte alternativet Tynneberg. Hun finner stadfesting av skrivemåten Tønneberg tilbake til en panteobligasjon fra 1862, og ønsker ikke endring. Språkrådet skriver at ingen av de to alternative skrivemåtene viser navnets opphav tydeligere en den andre. De viser til at begge høringsuttalelsene er i favør av Tønneberg, og at den skrivemåten har lang skriftradisjon. De mener likevel at uttalen må være avgjørende, og tilrår Tynneberg.</p> <p>Vurdering: Som Språkrådet skriver, er skriftradisjonen for Tønneberg sterk, og i nyere tid synes den nesten helt enerådende. Tynneberg er bedre i samsvar med uttalen, men i mangel av skriftradisjon synes det mindre tilrådelig å fastsette denne skrivemåten, særlig når den ikke er ønsket lokalt. Skrivemåten Tønneberg, som er brukt i den nyeste matrikkelen, kan forsvares ut fra det etymologiske opphavet, men har også liten skriftradisjon. Samsvaret med Tunnsjøen er også et argument for skrivemåten Tønneberg med -nn-. Dialekten har assimilering av -nd- til -nn-, så uttalen vil uansett være den samme, og skrivemåten Tønneberg vil ikke gi særlig ekstra opplysning om meningsinnholdet i navnet, jf. § 1 i lov om stadnamn.</p> <p>Tønneberg fastsettes som skrivemåte i samsvar med skriftradisjonen og lokale ønsker, jf. § 4 i lov om stadnamn.</p>	
74		Tynneberg	Gard	82				
66	Tønneberg		Bruk	82	1	Nordgarden Tønneberg	Jf. løpenr. 74. Nordgarden /no:Lˈgarn/ er notert som navn på dette bruket i bustadnavnregisteret, jf. gammelnorsk norðrgarðr. I Norske gardsbruk fra 1941 er Tønneberg, Nordre brukt som navneform.	
66	Tønneberg	Tynneberg	Bruk	82	1			
111	Tønneberg		Bruk	82	4	Søgarden Tønneberg	Jf. løpenr. 74. Søgarden /søɡˈgarn/ er notert som navn på dette bruket i bustadnavnregisteret. En fullnormert skrivemåte ville vært Sørgarden, men i regionen er det sterkest normeringspraksis for Søgarden i slike bruksnavn i offentlig bruk. Denne formen kan sammenlignes med normeringen Sygard(en) i bruksnavn i området med midlandsmål, jf. gammelnorsk suðrgarðr.	
112	Tønneberg / Sjøberg		Bruk	82	6	Sjøberg	Sjøberg står oppført som navn på både bruk 6 og 7 i bustadnavnregisteret (bruk 7 er i dag utgått), men uten uttaleopplysninger. Sjøberg er brukt som skrivemåte i rektangelkart fra 1909, 1928, 1946 og 1958, og i første utg. av N50 fra 1952. Økonomisk kartverk har også Sjøberg.	
73	Tønneberg		Bruk	82	8	Vestgarden Tønneberg	Jf. løpenr. 74. Vestgarden /væssˈkarn/ er notert som navn på bruk 13 og 14 i bustadnavnregisteret. Bruk 8, 13 og 14 utgjorde tidligere én kommaeiendom, men 13 og 14 er nå gått inn i bruk 8.	
73		Tynneberg	Bruk	82	8			
113	Tønnebergmyren		Bruk	82	12	Tønnebergmyra	Jf. løpenr. 74.	

32	Steinersby		Gard	104		Steinersby	<p>Uttale: /stei'nærşby/, jf. bokverket Norske Gaardnavne. I bustadnavnarkivet er uttalen oppgitt til å være /stei'nærşby/.</p> <p>Skriftradisjon: Eldre skrivemåter er Steinersby (1484), Stennerşbyen (ca 1575), Stennersbye (1594), Steensbye (1617), Stehnisby (1666) og Steinersbye (1723). I nyere tid er navnet skrevet Steinersby i 1886- og 1904-matrikkelen, og samme skrivemåte er brukt i Norge 1:50 000 (N50) fra 1963, 1976, 1993 og 2007. Skrivemåten Stenersby er brukt i 1950- og dagens matrikkel, og i N50 fra 1952 og 1996.</p> <p>Tilråding: Språkrådet skriver at uttalen /stei'nærşby/ viser at mannsnavnet Steinar ligger til grunn, der -ar-endelsen er delvis svekket, som i andre vikværske mål. De tilrår derfor skrivemåten Steinarsby i samsvar med uttalen og navnets opphav, men åpner subsidiært for Steinersby ut fra skriftradisjonen og den gjeldende tendensen i regionen til å assosiere /æ/-endelse med e.</p> <p>Vurdering: Skrivemåten Steinarsby, som er Språkrådets primære tilråding, har ikke skriftradisjon, og det synes ikke å være tilstrekkelig tungtveiende grunnlag for å innføre dette som ny skrivemåten når uttalen ligger omtrent like nær Steinersby som Steinarsby. Dette vil også gi samsvar med vedtaket om Borgersrud (alt. Borgarsrud) i gjengivelsen av svekket -ar-endelse i stedsnavn. Skrivemåten Stenersby synes mindre tilrådelig ettersom nedarvet uttale har diftong, jf. pkt. 3.1 i utfyllende reglar om skrivemåten av norske stadnamn: "I ord der ein har val mellom diftong (stein, straum) og monoftong (sten, strøm) skal ein som hovudregel følgje dialektuttalen."</p> <p>Steinersby fastsettes i samsvar med skriftradisjonen og nedarvet, lokal uttale, jf. § 4 i lov om stadnamn.</p>	
32	Stenersby		Gard	104				
32		Steinarsby	Gard	104				
46	Steinersby		Bruk	104	1	Steinersby	Jf. løpenr. 32.	
46	Stenersby		Bruk	104	1			
46		Steinarsby	Bruk	104	1			
114	Stenersby skog		Bruk	104	9	Steinersby skog	Jf. løpenr. 32.	
153	Steinersby		Grunnkrets			Steinersby	Jf. løpenr. 32.	
31	Daltorp		Gard	115				

31		Dolltorp	Gard	115		Dolltorp	<p>Uttale: /dø'ltørp/, jf. bokverket Norske Gaardnavne. I bustadnavnarkivet står navnet oppført med uttalen /dø'iltørp/ (/dø'iltørp/). I herredsreg. står /dø'iltørp/ (1941) og /då:r'tørp/ (1948) oppført. Astrid Bjørnstad opplyser til Kartverket pr. tif. at hun kjenner godt uttalen /døll'tørp/ fra lokal bruk.</p> <p>Skriftradisjon: Eldre skrivemåter er Dalluþorp (ca. 1400), Dalletorp (1520), Dolltorp (ca. 1575), Daltorp (1578), Doltorp (1594, 1617), Doltorp med Lillestrand (1666) og Dahltorp (1723). I nyere tid er navnet skrevet Doltorp i matriklene fra 1886 og 1904, i rektangelkart fra 1909, 1928, 1946 og 1958, og i Norge 1:50 000 (N50) fra 1952. I 1950- og dagens matrikkel er navnet skrevet Daltorp, og Daltorp er også brukt i N50 fra 1969 og fram til i dag. Navnet er en sammensetning Dølluþorp av kvinnenavnet Dalla (oblik form: Døllu) og ordet þorp n. 'sted med husklynge'. Navnet Dalla skal ha sammenheng med adj. *dallr, jf. gammelengelsk deall 'stolt; gjev'.</p> <p>Tilråding: Språkrådet skriver at skrivemåten med én l ikke er i tråd med navnets opphav, og dessuten vil kunne føre til en uttale med lang vokal. Uttalen i herredsregisteret fra 1948 kan tyde på at en slik uttale allerede er i bruk ved siden av den tradisjonelle uttalen. Når det gjelder vokalen i førsteleddet, mener de at både a og o kunne forsvares ut fra navnets opphav (kvinnenavnet Dalla), men de mener likevel at navnet bør skrives med o i tråd med uttalen /døll-/ , og tilrår derfor Dolltorp.</p> <p>Vurdering: Både Daltorp og Doltorp har skriftradisjon i nyere tid, men ingen av disse skrivemåtene er i full tråd med lovens retningslinjer for normering. Skrivemåten Daltorp skygger for meningsinnholdet i navnet, som ikke har noe med naturordet dal m. å gjøre. Skrivemåten Doltorp er heller ikke velegnet, siden skrivemåten med enkelt-l lett kan gi en uttalen /do:l-/ med feil vokalkvalitet og tjukk l. Forleddet har en kort, åpen o av gammelnorsk o (o med kvist), som går mot /ø/ i mange dialekter, f.eks. i Aurskog-Høland, noe vi også ser i uttalen av etterleddet /-tørp/ i dette navnet. Etter norske rettskrivningsprinsipper skrives kort o i gammelnorsk som o i moderne norsk. Dobbelkonsonant er her viktig både for at skrivemåten ikke skal skygge for meningsinnholdet, og for at skrivemåten skal ivareta og reflektere nedarvet, lokal uttale på en riktig måte.</p> <p>Dolltorp fastsettes som skrivemåte for offentlig bruk i samsvar med nedarvet, lokal uttale og Språkrådets tilråding, jf. § 4 første ledd i lov om stadnamn.</p>	
115	Daltorp		Bruk	115	1	Dolltorp	Jf. løpenr. 31	
116	Daltorp		Bruk	115	2	Dolltorp	Jf. løpenr. 31	
117	Daltorp		Bruk	115	4	Dolltorp	Jf. løpenr. 31	
118	Daltorp		Bruk	115	5	Dolltorp	Jf. løpenr. 31	
119	Daltorp II		Bruk	115	14	Dolltorp II	Jf. løpenr. 31	
120	Daltorp		Bruk	116	6	Dolltorp	Jf. løpenr. 31	
121			Foss			Dolltorpfossen	Jf. løpenr. 31. Vi ber kommunen undersøke med lokalkjente og sende oss koordinater eller kartmarkering for denne fossen.	

30	Bråte		Gard	120		Bråte	<p>Uttale: /brå'tå/, jf. bokverket Norske Gaardnavne. I bustadnavnreg. er uttalen /brå:'tå/ oppført. Herredsregisteret har registrert navnet uttalen /brå'tan/, som må være feil. Bygdebokforfatter Frode Myrheim opplyser at Bråtå er gammel uttale, mens Bråta (og Bråte) er nyere uttale.</p> <p>Skriftradisjon: Eldre skrivemåter er Brota (ca 1400), Brotte (1578, 1617), Brattou (1594) og Braate (1666, 1723). I nyere tid er navnet skrevet Braate i 1886-, 1904-, 1950- og dagens matrikkel, i alle utg. av rektangelkart fra 1883 og fram til 1958, og i første utg. av N50 fra 1952. I alle seinere utg. fra 1969, 1970, 1979, 1990, 1993, 2000 og 2007 er navnet skrevet Bråte, og Bråte er også brukt i økonomisk kartverk fra 1967. Navnet kommer av norrønt broti m. 'bråte; åpen rydning i skogen'.</p> <p>Høringssvar og tilråding: Kommunen anmoder om at skrivemåten Bråte ikke endres, og at Kartverket generelt legger avgjørende vekt på høringsuttalelsene fra lokalt hold. Rådmannen peker på at forslaget om endring til Bråta ville kunne påvirke institusjonsnavn som Bråte skole og avlede navn som Bråtevengen og Bråtevangveien. Bråte skole skriver at den foreslåtte navneformen Bråta framstår som unaturlig for dem, og at Bråtegardene har hett Bråte så lenge de kan erindre. De viser ellers til at det i området er mange navn avledet av Bråte, f.eks. Bråte skole. De personene de kjenner til som er fra gardene, uttaler og skriver ifølge skolen navnet med e-endelse. De mener derfor at navnet fremdeles bør skrives Bråte. Språkrådet skriver at det er lang tradisjon for skrivemåten Bråte, som er den skrivemåten som er ønsket lokalt. Skrivemåten er i tråd med norsk rettskrivning, og de mener at den like tydelig viser navnets opphav som den uttalenære skrivemåten Bråtå. De tilrår derfor skrivemåten Bråte.</p> <p>Vurdering: Kartverket deler Språkrådets vurdering. I og med uttaleutviklingen i vokalismen i jamvektssord i regionen fra å-å til å-a, måtte ev. skrivemåten ha blitt Bråta, som også faller sammen med den oblique navneformen Brota fra 1400. Men navnet Bråte har en sterk skriftradisjon for Bråte i mange ulike funksjoner lokalt, og det er klare praktiske grunner til å beholde den innarbeidede skrivemåten. Dette kan også forsvares ut fra pkt. 3.2 i de utfyllende reglene om skrivemåten av norske stedsnavn, der det framgår at vokalene i jamvektssområder <i>kan</i> skrives i samsvar med dialektuttalen, men at rettskrivingsformen også kan brukes. Bråte fastsettes som skrivemåte i samsvar med lokale ønsker, jf. § 4 i lov om stadnamn.</p>	
30		Bråta	Gard	120				
122	Bråte		Bruk	120	1	Søndre Bråte (hovednavn) / Nedre Bråte (undernavn)	<p>Jf. løpenr. 30. Søndre er brukt som retningsord i bruksnavnet på 120/1 i bind 4 av bygdeboka Gårds- og slektshistorie for Høland og Setskog, men der er det også opplyst følgende: "Da stedet ble eget gårdsbruk, synes det som 'Bråthe Nedre', til forskjell fra Øvre, har festet seg i navneskikken, mens 'Bråthe Søndre' bare unntaksvis har blitt brukt." Det synes derfor å være grunnlag for begge retningsord i navnet. Søndre Bråte fastsettes som hovednavn i samsvar med bruken i bygdeboka, jf. også løpenr. 127, mens Nedre Bråte fastsettes som undernavn.</p>	
47	Bråte		Bruk	120	2	Østre Bråte	<p>Jf. løpenr. 30. Østre er brukt som retningsord i bruksnavnet på 120/2 i bind 4 av bygdeboka Gårds- og slektshistorie for Høland og Setskog</p>	
47	Bråte	Bråta	Bruk	120	2			
123	Bråte		Bruk	120	3	Øvre Bråte	<p>Jf. løpenr. 30. Østre er brukt som retningsord i bruksnavnet på 120/2 i bind 4 av bygdeboka Gårds- og slektshistorie for Høland og Setskog</p>	
124	Bråte		Bruk	120	4	Bråte	Jf. løpenr. 30	
125	Mellem Bråthe		Bruk	120	14	Mellom-Bråte	Jf. løpenr. 30	
126	Bråthe N		Bruk	120	42	Nordre Bråte	Jf. løpenr. 30	
127	Søndre Bråthe		Bruk	120	74	Søndre Bråte	Jf. løpenr. 30 og 122. Søndre har hele tida vært brukt som retningsord i matrikkelen på dette bruket.	
128	Bråtemyra		Bruk	120	177	Bråtemyra	Jf. løpenr. 30	
129	Bråte I		Bruk	120	261	Øvre Bråte	Jf. løpenr. 30 og 123. Dette er det gamle tunet på bruk 120/3, har nå eget bruksnr.	
154	Bråte		Grunnkrets			Bråte	Jf. løpenr. 30	
68	Tranum		Eiendommer	182				

68		Trandum	Eiendommer	182		Trandem	<p>Fellesnavn for bruk 12, 24, 26, 53, 75 og 81.</p> <p>Uttale og skriftradisjon: /tra' nnom/, jf. bustadnavnregisteret, mens herredsreg. har oppført uttalen /tra' nom/. Navnet er skrevet Thranden i 1666. I matriklene fra 1886 og 1904 er navnet skrevet Trandum. Trandum er også brukt i rektangelkart fra 1909, 1928, 1946 og 1958, og i utgavene av N50 fra 1952 og 1994. Skrivemåten Tranum er brukt i 1883-utg. av rektangelkart, og i N50 fra 1969, 1976, 2005 og 2011. Skrivemåten Trandem er brukt i 1950-matrikkelen, dagens matrikkel og økonomisk kartverk fra 1967. Ifølge Språkrådet kan navnet være en sammensetning av et elvenavn og ordet heimr m. 'bosted', eller en oppkalling etter landskapsnavnet Trondheim.</p> <p>Hørings svar og tilråding: Einar Berger og Hjørdis Brovold, grunneiere på hhv. bruk 182/12 og 182/26, skriver at de ønsker skrivemåten Trandem, og viser til at skrivemåten Trandem er brukt i familienavnet. I et seinere brev av 19.09.2016 skriver Einar Berger, Ulf Dahlbak (eier av bruk 182/24 og 25) og Rikard Brovold (ny eier av 182/26) at de opprettholder standpunktet om at de vil ha Trandem mellom, Trandem søndre, Trandem nordre og Trandemsbråten som skrivemåte. De har også lagt ved et brev til Språkrådet fra 10.04.2012, der de skriver at Trandem er det brukte og innarbeidede navnet på gardene i dag. Språkrådet tilrår Trandum i samsvar med uttalen, og jamfører det med skrivemåten Naddum på løpenr. 83.</p> <p>Vurdering: Ut ifra navnets opphav og uttalen synes skrivemåten Trand- å være den riktigste å bruke. Skrivemåten Tranum, som har vært en del i bruk, forutsetter en uttale *tra:n-/ med lang a, men vokalen i første staving er kort, og skrivemåten Tranum bryter dermed med gjeldende rettskrivningsprinsipper i norsk. Skrivemåten -um er den vanligste å bruke til å representere uttalene /-umm/, /-ómm/, /-ømm/ og /-åmm/ når dette etterleddet kommer av gammelnorsk -heim, og dette gir en bedre representasjon av den nedarvede, lokale uttalen enn -em. I en tilsvarende sak i Rømskog kommune, der lokal uttale er /"tranåm/ eller /"tranøm/, tilråde Språkrådet i 2016 imidlertid Trandem. De vektla der lokale ønsker, selv om Trandum også der hadde skriftradisjon, og viste til at Trandem var et kompromiss mellom uttalen og § 1 i loven. Som de var inne på der, skygger ikke skrivemåten Trandem med -em noe mer for meningsinnholdet enn Trandum med -um, for em er også en vanlig skrivemåte av -heim-navn i Norge, og Trandem kommer derfor ikke i strid med § 1 i lov om stadnamn.</p> <p>Skr.måten Trandem fastsettes i samsvar med lokale ønsker, jf. § 1 i lov om stadnamn.</p>	
130	Mellom-Trandem		Bruk	182	12	Mellom-Trandem	Jf. løpenr. 68	
131			Eiendommer	182		Trandemsbråtan	Jf. løpenr. 68. Fellesnavn for bruk 182/23 og 182/25	
132	Trandemsbråten		Bruk	182	23	Nordre Trandemsbråtan	Jf. løpenr. 68 og 131	
133	Søndre Trandem		Bruk	182	24	Søndre Trandem	Jf. løpenr. 68	
134	Trandemsbråten		Bruk	182	25	Søndre Trandemsbråtan	Jf. løpenr. 68 og 131	
135	Nordre Trandem		Bruk	182	26	Nordre Trandem	Jf. løpenr. 68	
136	Trandemlia		Bruk	182	53	Trandemslia	Jf. løpenr. 68	
137	Trandem		Bruk	182	81	Mellom-Trandem	Jf. løpenr. 68 og løpenr. 130	
138	Tranumtjennet		Tjern			Trandemstjennet	Jf. løpenr. 68	

14	Finstad		Navnegard	193 og 194		Finstad	<p>Uttale: /fiˈɲsta/, jf. bokverket Norske Gaardnavne. Bustadnavnreg. og herredsreg. har begge registrert uttalen /fiˈnnsta/.</p> <p>Skriftradisjon: Eldre skrivemåter er Finstadhum (ca. 1400), Findestadt (1578 og 1617), Finnestadt (1594) og Findstad med Quaxrud (1666). I nyere tid er navnet skrevet Finstad, som er brukt i matriklene fra 1886, 1904, 1950 og i dag, i rektangelkartet fra 1883 og i N50 fra 1970, 1978, 1990, 1999 og 2007. I rektangelkart fra 1909, 1928, 1946 og 1958 er den forkortede skrivemåten Fins^s brukt. Navnet kommer av gammelnorsk Finnstaðir, av mannsnavnet Finn og ordet stad m.</p> <p>Høringsssvar og tilråding: Kommunen anmoder om at skrivemåten Finstad ikke endres, og ber generelt om at Kartverket legger avgjørende vekt på høringsuttalelsene fra lokalt hold. Rådmannen viser til at en ev. endring av gardsnavnet Finstad til Finnstad ville kunne påvirke viktige stedsnavn som f.eks. Finstadbru. Finstadbru og Omegn vel skriver at de ønsker Finstad, men uten nærmere begrunnelse. Berit Aasland, grunneier på bruk 194/1, skriver at hun primært ønsker navnet Finstadbakken på sitt bruk, men sekundært ønsker at Finstad lille opprettholdes. Hun har sendt Kartverket et kart fra 1922 utarbeidet av en skogtaksator, der Finstadbakken er brukt som bruksnavn på 194/1 (dengang 33/1 i Aurskog). Språkrådet skriver at navnet bør skrives Finnstad ut fra uttalen og navnets opphav. De peker ellers på at skrivemåten Finstad, som er ønsket lokalt, har tradisjon i matriklene, men at skrivemåten er varierende i de eldre kildene.</p> <p>Vurdering: Skrivemåten Finstad er ikke ideell, for forleddet kommer av mannsnavnet Finn, og i i tråd med gjeldende rettskrivingsprinsipper i norsk skrives mannsnavnet vanligvis Finn med dobbelt-n for å markere kort vokal. Det er imidlertid ikke skriftradisjon for Finnstad, som Språkrådet tilrår, og det er motstand mot endring av skrivemåten lokalt. Ettersom forleddet Fin- i dette navnet etterfølges av konsonantsekvensen -st-, vurderer vi at det er liten risiko for at uttalen av dette gardsnavnet vil endre seg til *fi:n-/ med lang i trass i skrivemåten med én n. Den lange, entydige skriftradisjonen for Finstad i både matriklene og i kart gir derfor rom for å benytte unntaksbestemmelsen i § 4 andre ledd i stedsnavnloven, som fastsetter at en kan fravike gjeldende rettskriving og rettskrivingsprinsipper dersom skrivemåten har vært lenge i bruk, og er vel kjent og innarbeidet. Dette vilkåret er innfridd i denne saken, og Finstad fastsettes derfor med hjemmel i § 4 andre ledd i lov om stadnamn.</p>	
14		Finnstad	Navnegard	193 og 194				
8	Finstadbekken		Bekk			Finstadbekken	Jf. løpenr. 14	
4	Finstad, søndre		Gard	193				
4	Søndre Finstad		Gard	193				
5	Finstad store		Gard	193				

5	Store Finstad		Gard	193		Store Finstad	Uttale: /sto:r'fɪnstɑ/, jf. bustadnavnregisteret. Språkrådet skriver at navneleddet Søndre ikke har noen tradisjon i navnet, mens Store er brukt i de gamle matriklene. De peker på at utmerkingsleddet står foran hovednavnet i tradisjonell, norsk navnelaging, og tilrår Store Finstad. Vurdering: Skrivemåten Søndre Finstad, som dels har vært brukt i kart de seinere årene, skyldes en forkortingsfeil i Norge 1:50 000, der Søndre til vanlig har blitt forkortet s i eldre kartutgaver, mens Store har blitt forkortet til st. Forkortingen s Finstad ble derfor oppløst til Søndre Finstad ved utgivelsen av 2007-utgaven, men dette navnet har, som Språkrådet skriver, ikke lokal tradisjon. Uttalen av navnet kunne tilsa skrivemåten Stor-Finstad, men slike faste sammensetninger har liten tradisjon i området. Store Finstad har en nesten entydig tradisjon i nyere tid, og står i tillegg best i motsvar til Lille Finstad, som også beholder løs sammensetning. Store Finstad fastsettes som skrivemåte i tråd med skriftradisjonen, jf. § 4 i lov om stadnamn. Jf. ellers løpenr. 14.	
139			Bruk	193	1	Store Finstad	Jf. løpenr. 5	
140	Øgard		Eiendommer	193	2, 3	Ødegarden (hovednavn) / Finstadødegarden (undernavn)	Fellesnavn for bruk 193/2 og 3. Uttale: /fi'nnstɑøgar'n/ jf. herredsregisteret, /ø'garn/ jf. bustadnavnregisteret. Skriftradisjon: I rektangelkart-utgaven fra 1883 er Finstadødegaard brukt, mens seinere utg. fra 1909, 1928, 1946 og 1958 har navnet forkortet til Finstadødeg ^d , og denne skrivemåten er også brukt i første utg. av N50 fra 1952. Seinere utgaver av N50 fra 1970, 1978, 1990, 1999 og 2007 har Øgard, mens økonomisk kartverk fra 1967 har Ødegård som skrivemåte. I bygdeboka Aurskog og Blaker 1 fra 1961 er både Ødegård, Ødegården og Finstadødegården brukt som navneformer. Vurdering: Hovedregelen for normering er å ta utgangspunkt i den nedarvede, lokale uttalen og normere etter gjeldende rettskrivingsprinsipper i norsk, jf. § 4 i lov om stadnamn. Skrivemåten skal ikke skygge for meningsinnholdet i navnet, jf. § 1. Det finnes en viss normeringspraksis for Ø- for Øde- i området, men skrivemåten skygger i en viss grad for meningsinnholdet, og skrivemåten bryter med gjeldende rettskriving. Skrivemåten av allment kjente ord skal som hovedregel normeres i samsvar med gjeldende rettskriving, jf. § 1 i forskrift om stadnamn. Navnet har i stor grad vært skrevet i ubestemt form, men som det går fram ovenfor, er nedarvet uttale i bestemt form. I de utfyllende reglene om skrivemåten av norske stedsnavn står det følgende: "Bruken av [...] bunden eller ubunden form skal som hovedregel rette seg etter den nedervde lokale uttalen." Både skrivemåten gard og gård er i samsvar med norsk rettskriving, men gard ligger nærmest dialektuttalen, jf. § 3 første ledd i forskrift om stadnamn: "Skrivemåten av norske stadnamn skal følge den rettskrivingsforma eller regionale samleforma som passar best med den nedervde lokale uttalen." Ødegarden fastsettes som skrivemåte av hovednavnet, mens Finstadødegarden fastsettes som skrivemåte av undernavnet, jf. § 4 første ledd i lov om stadnamn.	
141	Store Finstad		Bruk	193	2	Ødegarden (hovednavn) / Finstadødegarden (undernavn)	Jf. løpenr. 140	
142	Store Finstad		Bruk	193	3	Ødegarden (hovednavn) / Finstadødegarden (undernavn)	Jf. løpenr. 140	
6	Finstadbråten		Bruk	193	11			

6	Finstadbråtån		Bruk	193	11	Finstadbråtån (hovednavn)	Jf. løpenr. 14. Etterleddet får skrivemåten -bråtån med jamvektsform i samsvar med det som er vanlig uttale og normeringspraksis ellers i kommunen. I de siste årene har navnet vært skrevet Finstadbråtån i kart, men vokalismen å-å i jamvektsord har i stor grad gått over til å-a i dialektene i regionen i nyere tid, f.eks. /brå:tå/ > /brå:'ta/ og /måså/ > /mása/. I pkt. 3.2 i de utfyllende reglene om skrivemåten av norske stedsnavn står det følgende: "I område med jamvektsformer kan rotvokalen og den trykklette vokalen i andrestavinga skrivast i samsvar med dialektuttalen (bråtån, hagan, stugu)." Finstadbråtån fastsettes som hoved i tråd med bruken i Norge 1:50 000, mens Bråtån fastsettes som undernavn i tråd med bruken i økonomisk kartverk og i matrikkelen.	
7	Bråtån		Bruk	193	11	Bråtån (undernavn)	Jf. løpenr. 6	
143	Finstadkrysset		Bruk	193	55	Finstadkrysset	Jf. løpenr. 14	
144	Finstadhagen industriområde		Bruk	193	62	Finstadhagan industriområde	Jf. løpenr. 14	
145	Finstadhagen industripark		Bruk	193	63	Finstadhagan industripark	Jf. løpenr. 14	
146	Finstadhagen indu II		Bruk	193	73	Finstadhagan industriområde II	Jf. løpenr. 14	
147	Finstadhagen indu III		Bruk	193	77	Finstadhagan industriområde III	Jf. løpenr. 14	
13	Lille Finstad		Gard	194		Lille Finstad	Navnet kan synes å være noe litterært. Det gamle, lokale navnet skal ifølge bygdeboka være Jordet, og Kåre Hoel fører opp Finstadjordet i parentes (uten uttaleopplysninger) i bustadnavnregisteret, men disse navneformene synes ikke å ha noen muntlig tradisjon i dag. Lille Finstad videreføres som skrivemåte i samsvar med løpenr. 5 og 14. Utmerkingsleddet Lille blir stående foran hovednavnet i samsvar med tradisjonell, norsk navnelaging og dagens normeringspraksis for stedsnavn i offentlig bruk.	
10	Finstad lille		Bruk	194	1			
10	Lille Finstad		Bruk	194	1	Finstadbakken (hovednavn) Lille Finstad (undernavn)	Jf. løpenr. 13 og 14. Berit Aasland, grunneier på bruk 194/1, skriver at hun primært ønsker navnet Finstadbakken på sitt bruk, men ønsker sekundært at Finstad lille opprettholdes. Hun har sendt Kartverket et kart fra 1922 utarbeidet av en skogtaksator, der Finstadbakken er brukt som bruksnavn på 194/1 (dengang 33/1 i Aurskog). Vurdering: Tradisjonen for Finstadbakken er tilfredsstillende dokumentert gjennom det innsendte kartet, og Finstadbakken fastsettes derfor som hovednavn i samsvar med grunneierens ønske. Lille Finstad videreføres som undernavn siden det navnet også har tradisjon på bruket.	
12	Finstad lille		Bruk	194	2			
12	Lille Finstad		Bruk	194	2	Lille Finstad (undernavn)	Jf. løpenr. 13 og 14. Lille Finstad er brukt som navn på bruket i matriklane, mens Slora (uttalt /sLo:'ra/ er brukt som navn i alle utg. av rektangelkart fra 1909 til 1958, og i alle utg. av Norge 1:50 000 fra 1952 til i dag. Arne Moen opplyser pr. telefon at navnet Slora er brukt lokalt. Slora videreføres ubehandlet som hovednavn, mens Lille Finstad fastsettes som skrivemåte av undernavnet.	
9	Finstad lille		Bruk	194	4			
9	Lille Finstad		Bruk	194	4	Lille Finstad	Jf. løpenr. 13 og 14	
11	Finstad nordre		Bruk	194	5			
11	Nordre Finstad		Bruk	194	5	Nordre Finstad	Jf. løpenr. 14	
148	Finstad lille 2		Bruk	194	43	Lille Finstad II	Jf. løpenr. 13 og 14	
155	Finstadbru		Grunnkrets			Finstadbru	Jf. løpenr. 14	
1	Breidvoll		Bruk	204	11			
1	Bredvoll		Bruk	204	11			

1	Breivoll		Bruk	204	11	Breivoll	<p>Uttale: /brɛiˈvøll/, jf. bustadnavnregisteret. I herredsregisteret er også uttalen /brɛiˈvøll/ oppgitt.</p> <p>Navnet er skrevet Breivoll i rektangelkart fra 1909, 1928, 1946 og 1958. Skrivemåten Breivoll er også brukt i den første utg. av N50 fra 1952. Seinere utg. av N50 fra 1970, 1978, 1990, 1999 og 2007 har Breidvoll. Økonomisk kartverk fra 1986 har Bredvoll. Navnet står ikke i 1886-matrikkelen, men i 1904-matr. er navnet skrevet Breivold, mens 1950- og dagens matrikkel har Bredvold. Navnet kommer av gammelnorsk *Breiðvǫllr, av adj. breiðr 'bred, brei' og vǫllr m. 'voll, engslette'</p> <p>Hørings svar og tilråding: Randi Kristine Kolstad, som er grunneier, ønsker skrivemåten Bredvoll. Språkrådet skriver at navnet bør skrives Breivoll i tråd med uttalen. De medgir at skrivemåten Bredvoll også er i tråd med rettskrivingen og viser navnets opphav like tydelig, men de mener at uttalen av navnet må være avgjørende.</p> <p>Vurdering: Som det går fram ovenfor, har skrivemåtene Breivoll og Breidvoll med diftongen -ei- sterkest tradisjon i offentlig bruk, og Brei- er også i samsvar med den nedarvede, lokale uttalen. Skrivemåten Breid- gikk ut av norsk rettskriving i 1938, og synes ikke tilrådelig å bruke i dag. I pkt. 3.1 i de utfyllende reglene om skrivemåten av norske stedsnavn står det følgende: "I ord der ein har val mellom diftong (stein, straum) og monoftong (sten, strøm) skal ein som hovudregel følgje dialektuttalen."</p> <p>Breivoll fastsettes som skrivemåte i samsvar med § 4 første ledd i lov om stadnamn og pkt. 3.1. i de utfyllende reglene om skrivemåten av norske stedsnavn.</p>	
3	Bredvollbekken		Bekk			Breivollbekken	Jf. løpenr. 2	
61		Nyork	Annen kulturdetalj				Tas ut av denne saken, er del av nyere navnesak.	
78		Vestre Rundeldal	Dal				Tas ut av denne saken, er del av nyere navnesak.	
79		Østre Rundeldal	Dal				Tas ut av denne saken, er del av nyere navnesak.	
76		Åmotfossen	Foss			Åmotfossen	<p>Hørings svar og tilråding: Setskog historielag ønsker at navnet tas i offentlig bruk, og vil ha skrivemåten Åmotfossen med bakgrunn i lokal muntlig uttale. Språkrådet har ingen merknader til skrivemåten.</p> <p>Åmotfossen er brukt som navn i bind 1 av Gårds- og slektshistorie for Høland og Setskog, så det synes klart at navnet har en lokal bruk. Den foreslåtte skrivemåten Åmotfossen er i tråd med gjeldende rettskrivingsprinsipper i norsk, og Åmotfossen fastsettes i samsvar med § 4 første ledd i lov om stadnamn. Vedtaket gjelder formalisering av navnevalget og skrivemåten av <i>-fossen</i>.</p>	
37	Rishagen		Gammel bosettingsplass					
37		Rishaga	Gammel bosettingsplass			Rishaga	<p>Uttale: /riˈshaga/, jf. herredsregisteret. Bygdebokforfatter Frode Myrheim har også oppgitt Rishaga som uttale overfor Kartverket, og han presiserer at navnet står i ubestemt form entall. Navnet er skrevet Rishagen i økonomisk kartverk fra 1968, men "pladsen Rishaga" er nevnt i boka Høland og Setskogen herreder fra 1914. Språkrådet tilrår Rishaga på grunnlag av uttaleformen i herredsregisteret.</p> <p>Vurdering: Det synes klart at uttalen her er i ubestemt form, der etterleddet er jamveksordet haga m. 'hage', og da er skrivemåten Rishagen ikke tilrådelig ut fra regelverket. Rishaga fastsettes i samsvar med uttalen og Språkrådets tilråding, jf. § 4 første ledd i lov om stadnamn og pkt. 3.2 i utfyllende reglar om skrivemåten av norske stadnamn.</p>	

48	Barkull		Gammel bosettingsplass			Barkul	<p>Setskog Historielag skriver i et hørings svar at de foreslår å endre skrivemåten Barkull til Barkul, med bakgrunn i lokal, muntlig uttale. På tif. oppgir Svein Olav Heggedal i historielaget uttalen /barr`kul/ med kort, ubetont u. Stedsnavntjenesten skriver at herredsregisteret har registrert navnet Barkullen med uttalen /barr`kuln/, med merknaden «betydning: barskog, kul». De tilrår derfor skrivemåten Barkullen.</p> <p>Skriftradisjon: Navnet er skrevet Barkullen på rektangelkartet fra 1888, men forekommer ikke i nyere kart, bortsett fra økonomisk kartverk, der det har skrivemåten Barkull (plassert nord for Eidet, dvs. et annet sted enn i rektangelkartet og dagens kart). I lokallitteraturen er Barkul og Barkuld også brukt som skrivemåter.</p> <p>Kartverket vurderer at dersom etterleddet kom av ordet kul, ville ikke skrivemåten -kullen være riktig å bruke. Høringsvaret fra Setskog Historielag tyder på at navnet ikke har en uttale som ender på -n, og dette bekrefter historielagets sekretær Svein Olav Heggedal pr. telefon.</p> <p>I Asbjørn Fossens bok Skogfinnene i Øst-Norge (1990), s. 152, står det følgende: "På Setskog har vi et sted som heter Barkuld, hvor det har bodd finner. Dette er en forvansking av Barskjul som antakelig er oversatt til norsk fra det finske ordet 'havukota'." På Brandval i Kongsvinger er det et tilsvarende navn i uforvansket form Barskjulet, som heter Havukota på finsk, jf. https://finnskogen.dnt.no/skogfinske-stedsnavn/. Forklaringen i den nevnte boka kan stemme, men det er en svakhet at det ikke gis forklaring på hvorfor Barskjulet har blitt forvansket til Barkul, for dette er ikke en vanlig lydutfvikling. Det ville også gjøre navnet ugjenkjennelig dersom vi i dag skulle fullnormere navnet til Barskjul, og det er særskilt utilrådelig ettersom etymologien er usikker. Vi tar derfor utgangspunkt i hovedregelen i § 4, som er å ta utgangspunkt i nedarvet, lokal uttale, og normere etter gjeldende rettskrivingsprinsipper i norsk, og fastsetter skrivemåten Barkul.</p>	
48		Barkul	Gammel bosettingsplass					
49	Sagstua		Gammel bosettingsplass			Sagstua	<p>Uttale: /sa`gstua/, jf. herredsreg. Setskog historielag ønsker skrivemåten Sagstua med bakgrunn i lokal muntlig uttale. Språkrådet tilrår på dette grunnlaget skrivemåten Sagstua. Sagstua fastsettes i samsvar med § 4 i lov om stadnamn, jf. også punkt 2 i utfyllende reglar om skrivemåten av norske stadnamn: "Bruken av grammatisk kjønn, eintals- eller fleirtalsform, bunden eller ubunden form skal som hovudregel rette seg etter den nedervde lokale uttalen."</p>	
49		Sagstuen	Gammel bosettingsplass					
63		Køya	Gammel bosettingsplass					

63		Koia	Gammel bosettingsplass		Koia	<p>Uttale: Svein Olav Heggedal i Setskog historielag oppgir at /køy' a/ er en gammel uttale av navnet lokalt, mens /káy' a/ er en nyere uttale. Navnet er ikke brukt i eldre kart.</p> <p>Høringssvar og tilråding: Setskog historielag ønsker skrivemåten Køya med bakgrunn i lokal muntlig uttale. Språkrådet tilrår skrivemåten Koia i samsvar med norsk rettskrivning, og peker på at Køya er et annet ord med uttale /kjøya/ og betydningen 'pytt'.</p> <p>Vurdering: Som Språkrådet peker på, er skrivemåten Køya misvisende for uttalen, i og med at k ofte får kj-uttale foran -øy-. Uttalen har nok vært /køy' a/ tidligere, men den harde k-en i den lokale uttalen viser at det her er snakk om ordet koie, og at det trolig er systemet i det gamle bygdemålet som har modifisert uttalen av navnet litt ved at diftong-uttalen har fulgt den mer vanlige diftonguttalen /øy/ i dialekten. Navnet har heller ikke noe å gjøre med køye f. som i "hengekøye", og skrivemåten Køya ville derfor være misvisende for meningsinnholdet i navnet. Koia fastsettes som skrivemåte i samsvar med gjeldende rettskrivning i norsk, jf. § 1 og 4 i lov om stadnamn.</p>	
64		Fossen	Gammel bosettingsplass		Fossen	<p>Uttale: Framgår ikke av saken, men et tilsvarende navn nord for Tævsjøen er oppgitt med uttalen /fɔ' ssøn/, jf. herredsreg.</p> <p>Høringssvar og tilråding: Setskog historielag foreslår at navnet skrives Fossen i offentlig bruk, og viser til lokal, muntlig uttale. Språkrådet tilrår Fossen med bakgrunn i uttalen og det innkomne høringssvaret.</p> <p>Vurdering: Fossen er omtalt som husmannsplass under garden Bunes i bind 1 av bygdeboka Gårds- og slektshistorie for Høland og Setskog, så navnet er sikkert dokumentert. Fossen er uomstridt og i tråd med norske rettskrivningsprinsipper. Fossen fastsettes i samsvar med § 4 første ledd i lov om stadnamn.</p>	
65		Lyuholen	Gammel bosettingsplass		Lyuholen	<p>Svein Heggedal i Setskog Historielag opplyser på telefon at uttalen er /ly:'ho:L'n/ (/ho:rn/). Han kjenner til ordet lyu, som er en jamvektsform av løe, fra Høland, men ikke fra Setskog.</p> <p>Skriftradisjon: Navnet er skrevet Ladeholen rektangelkart fra 1888, 1901 og 1914, men forekommer ikke i seinere utg. av rektangelkart eller nyere kartserier. Navnet står ikke i herredsreg., men det avledede navnet Lyholberget /ly:'ho:Lbärjə/ står oppført der med mrk. "Ladeholen, nedlagt plass, nå under Eidet".</p> <p>Høringssvar og tilråding: Setskog Historielag sendte rundt 2012 inn forslag om navneformen Lyuholen på dette stedet, men i høringen i 2015 skrev de at de ønsket at skrivemåten ble endret til Lyholen med bakgrunn i lokal, muntlig uttale. Språkrådet tilrår Lyholen med bakgrunn i uttalen i herredsreg. og det innkomne høringssvaret, men navnekonsulent Botolv Helleland opplyser pr. telefon at han for å klargjøre meningsinnholdet primært tilrår Lyuholen, men tilrår sekundært Lyholen i tråd med uttalen.</p> <p>Vurdering: Skrivemåten Ladeholen fra 1888, 1901 og 1914 er en sterk normalisering av dette navnet, men viser at navnet også på den tid ble oppfattet som en sammensetning av ordet lade eller løe (gammelnorsk hlaða f., oblik form hlǫðu), som har fått jamvektsformen lyu i en del østlandske dialekter. I sammensatte ord der etterleddet begynner på vokal, faller ofte den trykklette andrestavelsen i forleddet bort i uttalen, jf. ord som fugl(e)junge. I dette tilfellet vil det imidlertid skygge utilbørlig for meningsinnholdet dersom navnet normeres med elisjon, og forleddet vil lett kunne feiltolkes som f.eks. ly n. 'le' eller lyd adj. 'stille, lydløs'. Opplysningen fra Svein Heggedal viser at jamvektsformen lyu for løe har lokal tradisjon i regionen, og da synes det mest tilrådelig å legge den til grunn, jf. pkt. 3.2 i utfyllende regler om skrivemåten av norske stadnamn, som åpner for normering med jamvektsvokaler.</p> <p>Lyuholen fastsettes som skrivemåte i samsvar med § 1 og 4 i lov om stadnamn.</p>	
44		Fjellbutjernrøysa	Grensemerke			Tas ut av denne saken, er del av nyere navnesak.	
44		Fjellbuvannrøysa	Grensemerke			Tas ut av denne saken, er del av nyere navnesak.	

51		Kolmoåsen	Haug				Tas ut av denne saken, er del av nyere navnesak.
60		Stygglibrenna	Haug				Tas ut av denne saken, er del av nyere navnesak.
62		Sagflishaugen	Haug			Sagflishaugen	Navnet er foreslått av Halfdan Kierulf, som har kommet med innspill til flere naturnavn som ikke har stått i SSR fra før i området mellom Haneborg og Sterkerud. Vi har ikke uttaleopplysninger for navnet, men skrivemåten i er tråd med gjeldende rettskriving i norsk, og Språkrådet har ikke merknader til navnet. Sagflishaugen fastsettes som skrivemåte for offentlig bruk, jf. § 4 i lov om stadnamn.
81		Tippelhøgda	Haug				Tas ut av denne saken, er del av nyere navnesak.
33		Karustjern	Tjern				
33		Karusstjenn	Tjern			Karusstjenn	I herredsregisteret står "ka`rrkønn ?" som uttale av navnet, og spørsmålstegnet indikerer at det er en viss usikkerhet rundt denne uttaleopplysningen, der en vel kunne vente at stavelsen -uss- også ble uttalt. Navnet er skrevet Karustj med forkortet skrivemåte i rektangelkartene, mens N50 har skrivemåten Karustjern i eldre utgaver og Karustjenn i de nyeste utgavene. Forleddet i dette navnet er karuss m. 'liten fiskeart av karpefiskene', som har karuss som eneste rettskrivingsform. Vurdering: Uttaleopplysningen i herredsregisteret virker tvilsom, og kan derfor ikke vektlegges. Navnet får skrivemåten Karusstjenn, der forleddet normeres i samsvar med gjeldende rettskriving i norsk, mens etterleddet -tjenn normeres i samsvar med lokal normeringspraksis, jf. § 4 første ledd i lov om stadnamn.
33		Karustjenn	Tjern				
50		Karustjernmosen	Myr				
50		Karusstjennmåsan	Myr			Karusstjennmåsan	Jf. løpenr. 33. Etterleddet -måsan er i samsvar med et tidligere vedtak om skrivemåten av dette navneleddet i Aurskog-Høland kommune.
50		Karustjennmåsan	Myr				
53		Isbrumyra	Myr				Tas ut av denne saken, er del av nyere navnesak.
54		Sørmyra	Myr				Tas ut av denne saken, er del av nyere navnesak.
56		Sterkerudmyra	Myr				Tas ut av denne saken, er del av nyere navnesak.
58		Runnemyra	Myr				Tas ut av denne saken, er del av nyere navnesak.
59		Stygglimyra	Myr				Tas ut av denne saken, er del av nyere navnesak.
82		Vassberga	Terrengdetalj				Tas ut av denne saken, er del av nyere navnesak.
36		Gørrtjern	Tjern				
36		Gørrtjernet	Tjern				
36		Gørtjenn	Tjern				
36		Gørrtjenn	Tjern			(utgår fra saken)	Skrivemåten Gørrtjenn ble vedtatt 10.08.2016 i navnesak 1999/11, og navnet utgår derfor fra saken.
36		Gørrtjennet	Tjern				
72		Tollporttjernet	Tjern				
72		Tollporttjenn	Tjern			Tollporttjenn	Uttale: Bygdebokforfatter Frode Myrheim har opplyst til Kartverket pr. telefon 21.04.2010 at tjernet lokalt kalles Tollporttjenn, men at Tollporten også er brukt, mest med enstavingstoneilag. Navnet er skrevet Tollportjt (forkorting) og Tollporttjennet i N50, mens økonomisk kartverk fra 1968 har Tollportjern. Språkrådet tilrår Tollporttjenn, men uten begrunnelse. Vurdering: Navnet har ubestemt form ifølge uttalen Frode Myrheim oppgir, og det samsvarer også med skrivemåten i økonomisk kartverk. Det er tidligere gjort vedtak om skrivemåten tjenn i stedet for tjern i Aurskog-Høland, noe som tilsier at den skrivemåten også benyttes her. Tollporttjenn fastsettes i samsvar med lokal, nedarvet uttale og Språkrådets tilråding, jf. § 4 første ledd i lov om stadnamn.
72		Tollporttjennet	Tjern				
38	Langsjølungen	Vann	Vann				Tas ut av denne saken, er del av nyere navnesak.
38		Sjølungene	Vann				
38		Langskjølungen	Vann				

45		Grønvika	Vik			Grønvika	Både herredsregisteret og bustadnavnreg. har registrert bruksnavnet Grønvik like ved Grønvika, men uten uttaleopplysninger. Språkrådet skriver at tilsvarende navn har uttalen /grønn-/ , /grønn-/ , og tilrår primært skrivemåten Grønnvika ut fra uttalen. Subsidiært tilrår de Grønvika ut fra det etymologiske prinsippet (gammelnorsk grøn- med lang ø). Vurdering: Denne vika ligger ved eiendommene som heter Grønvik (138/5, 138/10 mfl.), og navnet må ses i sammenheng med det. I samme område har vi også Grønvikmyra og Grønvikmoen. Samme skrivemåte skal som regel brukes i alle navn som har samme primærnavn, jf. § 4 tredje ledd i lov om stadnamn. I Aurskog-Høland er det også ellers overveiende normeringspraksis for skrivemåten Grøn- i sammensatte stedsnavn. Grønvika fastsettes som skrivemåte i offentlig bruk, jf. lokal normeringspraksis og § 4 første og tredje ledd i lov om stadnamn.	
52		Fittsprettåsen	Ås				Tas ut av denne saken, er del av nyere navnesak.	
55		Merraåsen	Ås				Tas ut av denne saken, er del av nyere navnesak.	
57		Promspanåsen	Ås				Tas ut av denne saken, er del av nyere navnesak.	
67	Tørrhardåsen		Ås			Tørrhalåsen	Uttale: /tørhaLå:s'n/ med tjukk l. Høringsssvar og tilråding: Bjørn N. Toverud skriver at navnet Tørrhardåsen er et godt innarbeidet og logisk navn, som han forbinder med tørt og hardt virke, og han mener at navnet ikke bør forandres. Språkrådet skriver at de er usikre på tolkingen av navnet, men tilrår Tørrhalåsen ut fra uttalen. Vurdering: Forleddet må være en variant av ordet turrhale m. 'innturka tre (serl fure)', som står oppført i Norsk ordbok. Ordet hale m. ser ut til å være et jamveksord på Østlandet, jf. sitatet "måren heldt ofte til i innhole tørrhalaer", som står oppført i Norsk ordbok. Ordet hale (ll) i Norsk ordbok er ført opp med betydningen "1) 'alfure' og 2) '(serl i fure) malmved el merg; alved, innved, feitved; tyri'", og det er der ført opp flere jamveksformer av dette ordet, f.eks. hala med tjukk l. Dersom etterleddet hadde begynt på konsonant, ville forleddet antakeligvis lydd Tørrhala-, men vokalen blir nok slukt foran -åsen (elisjon), jf. mrk. til Lyuholen ovenfor. Rent lydlig kan uttalen /-haL-/ med tjukk l representere både -hard- og -hal-, men her synes det hevet over rimelig tvil at det er ordet tørrhale 'inntørket tre' som ligger til grunn. Skrivemåten skal ikke skygge for meningsinnholdet i navnet, jf. § 1 i lov om stadnamn, og det er derfor ikke tilrådelig å videreføre navneformen Tørrhardåsen. Tørrhalåsen fastsettes som skrivemåte for offentlig bruk, jf. § 1 og 4 i lov om stadnamn.	
67		Tyrhalåsen	Ås					
150	Tørrhardåsmyra		Myr			Tørrhalåsmyra	Jf. løpenr. 67	
77		Vestre Holtemyrås	Ås				Tas ut av denne saken, er del av nyere navnesak.	
80		Østre Holtemyrås	Ås				Tas ut av denne saken, er del av nyere navnesak.	
20	Djupedalen		Dal			Djupedalen	Nordvest for Garsvik ved Bjørkelangen. Vi har ikke uttaleopplysninger for navnet, men det er skrevet Djupedalen i to tilgrensende økonomisk kartverk-kartblad fra 1967, og forekommer også med samme skrivemåte i Norge 1:50 000 fra 1969, 1976, 1994, 2005 og 2011. Djupedalen fastsettes som skrivemåte i samsvar med skriftradisjonen for navnet, jf. § 4 i lov om stadnamn.	855360
22	Djupedal		Dal			Djupedal	Vest for Mjermen ved Djupedalsøya. Vi har ikke uttaleopplysninger for navnet, men det er skrevet Djupedal i økonomisk kartverk fra 1968, og forekommer ikke i andre tilgjengelige kilder. Djupedal fastsettes som skrivemåte i samsvar med skriftradisjonen for navnet, jf. § 4 i lov om stadnamn.	119623
23	Djupedalen		Dal			Djupedalen	Midt mellom Titterud og Hølvannet. Vi har ikke uttaleopplysninger for navnet, men det er skrevet Djupedalen i økonomisk kartverk fra 1968, og forekommer ikke i andre tilgjengelige kilder. Djupedalen fastsettes som skrivemåte i samsvar med skriftradisjonen for navnet, jf. § 4 i lov om stadnamn.	874893
24	Djupedalen		Dal			(utgår fra SSR)	Løpenr. 24 Djupedalen er dublett av løpenr. 20, utgår fra Sentralt stedsnavnregister (SSR)	787569

25	Djupdalen		Dal		Djupdalen	Mellom Festningsåsen og Store Langsjøen. Uttale: /ju:p ˈdɑɲ/, opplyst pr. telefon av Finn Arild Fallet, som bor i nærheten. Navnet er skrevet Djupdalen i økonomisk kartverk fra 1968, og et avledet navn er der skrevet Djupdalshøgda, men det forekommer ikke i andre tilgjengelige kilder. Tilråding: Språkrådet tilrår Djupdalen som skrivemåte. Vurdering: Språkrådet reiste navnesak for dette navnet for å få vurdert skrivemåten da kommunen foreslo Djupedalsveien som et nytt adressenavn på stedet, der Djupdalen stod som eneste godkjente skrivemåte. Uttalen oppgitt av Fallet tyder på at skrivemåten Djupdalen bør videreføres som tidligere, og kommunen har ikke gitt uttrykk for noe annet i forbindelse med høringen. Djupdalen fastsettes som skrivemåte i samsvar med nedarvet, lokal uttale, jf. § 4 første ledd i lov om stadnamn.	951858
26	Djupdalen		Dal		Djupdalen	Sør for Mortjernet. Vi har ikke uttaleopplysninger for navnet, men det er skrevet Djupdalen i økonomisk kartverk fra 1968, og et avledet navn er der skrevet Djupdalshøgda. Djupdalshøgda er også brukt som skrivemåte i N50. Djupdalen fastsettes som skrivemåte i samsvar med skriftradisjonen for navnet, jf. § 4 i lov om stadnamn.	969605
27	Djupdalen		Dal		Djupdalen	Ved grensa mot Lillestrøm kommune. Vi har ikke uttaleopplysninger for navnet, men det er skrevet Djupdalen i økonomisk kartverk fra 1986. Høringssvar og tilråding: Grunneier Jacob G. Killingmo vil ha Djupdalen som skrivemåte av navnet. Språkrådet tilrår Djupdalen som skrivemåte på bakgrunn av høringssvaret. Djupdalen fastsettes i samsvar med lokale ønsker og Språkrådets tilråding, jf. § 4 i lov om stadnamn.	525823
28	Djupdalen		Dal		Djupdalen	Ved Revtjennmyra. Vi har ikke uttaleopplysninger for navnet, men det er skrevet Djupdalen i økonomisk kartverk fra 1969. Djupdalen fastsettes som skrivemåte i samsvar med skriftradisjonen for navnet, jf. § 4 i lov om stadnamn.	40016
29	Djupdalen		Dal		Djupdalen	Mellom Dingsrudtjennet og Åsnessætertjennet. Høringssvar og tilråding: Grunneier Nils H. Aasnes Krog vil ha Djupdalen som skrivemåte. Språkrådet tilrår Djupdalen som skrivemåte på bakgrunn av høringssvaret. Djupdalen fastsettes i samsvar med lokale ønsker og Språkrådets tilråding, jf. § 4 i lov om stadnamn.	525780
16	Djupdalshøgda		Haug		Djupdalshøgda	Jf. løpenr. 26	308036
21	Djupedalsøya		Holme		Djupedalsøya	Jf. løpenr. 22	
18	Djupdalshøgda		Ås		(utgår fra saken)	På østsida av Djupdalen (løpenr. 26), undernavn til Mortjennbrenna. Tvilsomt om Djupdalshøgda hører til på dette stedet, jf. løpenr. 16 Djupdalshøgda.	672042
19	Djupdalshøgda		Ås		Djupdalshøgda	Jf. Djupdalen (løpenr. 25). Ligger på sørvestsida av Djupdalen	4139